75STE JAARGANG NO. 9739 ZATERDAG 8 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

PRINSES BEATRIX vertoefde een dag op jubelend BONAIRE

De „Blauwduif" met Prinses Beatrix aan boord is zojuist op het vliegveld van Bonaire geland en taxiet naar het platform voor het stationsgebouw op de achtergrond, waar de leden van de ontvangstcommissie reeds staan opgesteld. Terzijde van het stationsgebouw ziet men de mensen op de komst van de Prinses staan wachten. De foto werd door onze fotograaf vanuit een der escorterende M.L.D.-vliegtuigen genomen.

„Bonbini na nos Princesa" klonk uit honderden kindermonden

Kralendijk. — Een grote menigte, die gistermiddag op het Flamingo-vliegveld de komst van Prinses Beatrix afwachtte, zag even over twee uur de DC-3 „Blauwduif" geëscorteerd door vier marine-vliegtuigen aan de westelijke horizon verschijnen. Nadat de „Blauwduif" een grote cirkel beschreven had streek zij enkele minuten daarna op Bonairiaanse bodem neer. Het was Gezaghebber Hessling, die als eerste de Prinses begroette, nadat het Wilhelmus door de julianaband was ten gehore gebracht.

Nadat de leden van de Ontvangstcommissie aan H.K.H. waren voorgesteld en de kleine Lucille Martijn de Prinses een ruiker had aangeboden, schreed de hoge bezoekster langs een erewacht van vertegenwoordigers van verschillende jeugdbewegingen en begon de intocht in Kralendijk.

De bevolking van de hoofdplaats van het eiland bereidde de Kroonprinses een bijzonder hartelijke ontvangst. Langs de gehele route, die leidde naar de gezaghebberswoning, begroetten de mensen vriendelijk wuivend de hoge bezoekster, die deze uitingen van genegenheid met een hartelijke glimlach beantwoordde.

In de tuin van de gezaghebberswoning vond een zanghulde door de schoolkinderen plaats. De kleinen hadden een viertal liederen op hun repertoire staan, waarvan er twee in het Papiamentu waren, namelijk: „Bonbini na nos Princesa" en „Bonaire, tera dushi". De kinderhulde werd besloten met het aanbieden van geschenken.

Het gezelschap begaf zich vervolgens in de gezaghebberswoning. Hier hield de gezaghebber de volgende toespraak:

„Het is mij een zeer grote vreugde Uwe Koninklijke Hoogheid welkom te mogen heten op Bonaire. Ofschoon ons eiland het dunst bevolkt is van de drie benedenwindse eilanden, zijn wij zeker niet het minst verheugd over Uw bezoek. De bevolking stelt het ten zeerste op prijs, dat het U mogelijk is gebleken ondanks het zeer drukke bezoekprogramma, dat Uwe Koninklijke Hoogheid hier in de Antillen wilt verwerken, voor Bonaire een volle dag uit te trekken. Ik ben ervan overtuigd, dat gedurende Uw verblijf op dit Flamingoeiland steeds wederom blijken van verknochtheid aan het Huis van Oranje zijdens de bevolking naar voren zullen komen. Moge Uw eerste reis naar de West de banden van deze eilanden met Uw Huis en het Rijk in Nederland versterken, zodat U altijd met vreugde op dit bezoek zult kunnen terugzien. Moge ik thans de aanwezigen verzoeken het glas te ledigen op het welzijn van het Huis van Oranje en in het bijzonder op H.K.H. Prinses Beatrix."

Nadat de aanwezigen het glas geheven hadden en nog enkele ogenblikken in de ontvangstzaal van het gezaghebbershuis hadden vertoefd, werden de auto's weer voorgereden voor een rondrit door de dorpen.

Via Terra Corá en Nikiboko ging de tocht langs Aki mi ta naar Antriol, dezelfde route, welke destijds door H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard was gevolgd. In elk van deze kleine dorpjes met hun typisch Indiaanse namen (op Bonaire wonen nog mensen, die, naar hun uiterlijk te oordelen, volbloed Indiaans zijn en dus vermoedelijk rechtstreekse afstammelingen van de oorspronkelijke bevolking zijn) werd een ogenblikje gestopt en werden H.K.H. Prinses Beatrix bloemen en kleine geschenken aangeboden. Via de grote asfaltweg, die in de lengte van het eiland loopt en waarlangs maar een enkel huisje staat, ging het in een vrij hoog tempo naar de hoofdplaats van het noordelijk deel van Bonaire, Rincón. Dit is een gezellig klein plaatsje, proper, zoals overal op Bonaire, en feestelijk versierd. Op de binnenplaats van de school werd de prinses een zanghulde gebracht temidden van honderden mensen, niet alleen afkomstig uit Rincón, maar uit een wijde omtrek, want het aantal gehuchtjes en gemeenschapjes is groot op Bonaire.

Uit al deze plaatsen waren mensen naar Rincón gekomen, in hun beste kleren, getooid met oranje en met geen ander verlangen dan Prinses Beatrix te tonen hoe zeer zij het op prijs stelden, dat zij de lange reis had gemaakt om hen op te zoeken. De misschien wat kinderlijke, maar ongetwijfeld spontane en zeer hartelijke manier, waarop zij de Kroonprinses in hun midden ontvingen, was werkelijk ontroerend.

Na afloop hiervan keerde de prinses terug naar Kralendijk en wel naar hotel Zeebad, haar tijdelijke residentie, en was er gelegenheid voor een duik in de koele Bonairiaanse zee. Later in de middag was er een ontvangst in de tuin van het gezaghebbershuis, waarbij de oudste gedeputeerde, de heer Abraham, de prinses met enkele welgekozen woorden namens de bevolking van het eiland een geschenk aanbood.

De dag werd besloten met een allergezelligste barbecue-partij in hotel Zeebad.

Van de brandweerauto naar de Juliana-band

(Telefonisch van een medewerker)

Kralendijk. — Hoe Bonaire het mannentekort bij het vervullen van belangrijke functies op hoogtijdagen als die gisteren en vandaag plaats vonden, oplost, bewijst het volgende vermakelijke voorval bij de aankomst van Prinses Beatrix op het vliegveld van Bonaire. De veiligheidsvoorschriften eisen, dat bij de landing van vliegtuigen een brandweerauto gereed staat teneinde bij alle eventualiteiten snel te kunnen ingrijpen. Dit was gistermiddag dus ook op het vliegveld van Bonaire bij de aankomst van de „Blauwduif" het geval.

Wie schetst echter ieders (vrolijke) verwondering, toen twee der brandweermannen, nadat de motoren van het vliegtuig tot stilstand waren gekomen, een run ondernamen naar de plaats waar de Julianaband stond opgesteld en nog juist in tijds een muziekinstrument in de hand kregen gedrukt om (een beetje hijgend van de wedloop) het Wilhelmus mede te spelen!

Zo vervullen de Bonairianen sympathieke dubbelrollen op de hoogtijdagen om op deze wijze het tekort aan mensen aan te vullen en alles toch ordelijk en volgens plan te doen verlopen.

Prinses reist verder naar Aruba

Kralendijk. — Hedenmorgen is prinses Beatrix vroeg gaan zwemmen en zij maakte na het ontbijt een tochtje met een boot met glazen bodem waardoor zij een gezicht kreeg op hetgeen leeft en groeit onder de wateroppervlakte. De flamingo's hadden verstek laten gaan, hetgeen beslist een grote teleurstelling was. Aan het einde van de ochtend bracht prinses Beatrix nog een kort bezoek aan het Tehuis voor Ouden van Dagen en daarna verzamelde het gezelschap zich weer in het gezaghebbershuis, waar de overheid H.K.H. een koude lunch aanbood. Om ruim twee uur was het ogenblik van vertrek aangebroken. Uitgeleide gedaan door vrijwel de gehele bevolking van Kralendijk begaf de prinses zich naar de luchthaven en na een hartelijk afscheid vervolgde zij haar reis door de Antillen met bestemming Aruba.

De strijd rondom IFNI

Setif, Algerië. — Tijdens een verwoed nachtelijk gevecht hebben de Algerijnse opstandelingen dezer dagen 15 Franse infanteristen gevangen genomen bij een post in de bergen van Hodna, ten zuiden van de stad Setif in oostelijk Algerië. Tijdens de aanvallen, waaraan 60 man van het rebellenleger deelnamen, vielen twee Franse soldaten.

H.K.H. Prinses Beatrix zal tijdens haar reis door de Nederlandse Antillen van drie verschillende DC-3 vliegtuigen van de KLM gebruik maken. H.K.H. zal echter steeds door dezelfde bemanning worden gevlogen. Bovenstaande foto toont de bemanning v.l.n.r.: Lambertus Peter Broeren, purser le klasse; Emily V. Kuipéri, stewardess; Adrianus Vis, boordwerktuigkundige; Cornelis Gerard de Jager, 2e vlieger; Arend van Ommen, gezagvoerder. Mej. Kuipéri is een Arubaanse.

Onzinnig geschrijf in „La Prensa"

Aan het slot van een nog al verward, inconsequent en op tal van onjuistheden gebaseerd hoofdartikel over de voorgenomen uitzetting van een journalist, zegt „La Prensa" het blad dat als spreekbuis van de regering kan worden beschouwd, dat er geen ware persvrijheid op de Antillen bestaat.

La Prensa schrijft n.l.:

„Als wij het goed bekijken bestaat er inderdaad geen persvrijheid op de Antillen, want met gesloten mond moeten wij de beslissing van een rechter aanvaarden, zonder te kunnen publiceren wat wij daarover denken. Want wij, die geen hollanders zijn, zouden direkt worden opgepikt „wegens belediging van de Rechtelijke Macht"......

Commentaar werkelijk overbodig bij dit onzinnig geschrijf!

Hertog van Edinburgh zal Utrechtse Jaarbeurs bezoeken

Utrecht. — Volgens mededeling van het bestuur van de Utrechtse jaarbeurs, zal de hertog van Edinburgh van Engeland de beurs bezoeken op 26 maart. De hoge Engelse gast zal vergezeld worden van prins Bernhard.

CURACAOSE Eilandsraad over rechtszekerheid

K.V.P. protesteert fel tegen gang van zaken in affaire-de Wit

SCHERPE MOTIE van oppositie-partijen tegen uitzettingsbevel

Willemstad. — Tijdens de Openbare Vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, welke hedenochtend werd gehouden, heeft de K.V.P.-afgevaardigde Drs. B. M. Leito de volgende rede uitgesproken.

„Ik kan mij nog heel goed herinneren, mijnheer de Voorzitter, dat ik bij de behandeling van de begroting voor het dienstjaar 1956, namens de K.V.P.-fractie in deze Raad, critiek heb uitgeoefend op de handelwijze van zekere personen hier op Curaçao, die tot in die tijd, onder meer in geschriften uiting gaven aan hun gemis aan aanpassingsvermogen voor wat betreft de nieuwe verhoudingen zoals deze zich, na het koninklijk woord van december 1942, binnen het koninkrijk hadden ontwikkeld.

Onder meer hadden wij toentertijd op het oog de af te keuren mentaliteit welke in het bijzonder in een zeker dagblad alsmede in een weekblad dat intussen (gelukkig voor de staatkundige, economische en culturele belangen van de Nederlandse Antillen) ter ziele is, tot uitdrukking kwam.

Aan de wijze waarop van bepaalde zijde gereageerd werd konden wij zien dat degenen die „deze schoen paste, hem ook hadden aangetrokken". Zo gaf met name de Beurs- en Nieuwsberichten het gesprokene o.a. in dit onderdeel van onze algemene beschouwingen zodanig weer, dat de kans groot was dat onze bedoelingen door bepaalde op dat punt om begrijpelijke redenen nogal gevoelige personen, verkeerd zouden worden uitgelegd.

Het Weekblad „Curaçao" (het ruste in vrede) waarvan de heer Piet van der Hoeven zich wel eens — gepaard gaande met gelach in de Statenzaal — gedistancieerd heeft, heeft bij die gelegenheid uiteraard niet geschroomd om volgens het gebruikelijke recept van onwaarheden en halve waarheden datgene wat de „Beurs" misschien niet bereikt mocht hebben, eens flink bij zijn lezers in te hameren.

Met een variant op Locke heeft de K.V.P. toen verzucht:

„C.O.P.-igheid" komt niet voort uit aanhankelijkheid aan de waarheid, doch uit onderwerping aan vooroordeel.

Overigens hebben wij ons indertijd afgevraagd hoe het toch mogelijk is dat anderen die beweren dat zij het belang van de Antillen willen dienen, toen en bij zovele soortgelijke gelegenheden in alle talen gezwegen hebben.

Intussen, mijnheer de Voorzitter, is er veel gebeurd sinds februari 1956. Zij die het tot nog toe voordelig vonden om te zwijgen, schreeuwen nu om niet moeilijk te raden redenen alles bij elkaar en draven maar door.... het doel, het welzijn van de Antillen voorbij. Alle krachten worden ingespannen om de opvoering van de „comedie de Wit" te doen slagen.

Bij het overdenken van wat zich allemaal om deze zaak afspeelt, mijnheer de Voorzitter, hebben de navolgende woorden van de gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, uitgesproken ter gelegenheid van de viering van statuutdag 1957, een bijzondere betekenis voor ons gekregen:

„Excellenties, mijnheer de Voorzitter der Staten, dames en heren, weinig dingen worden zozeer misbruikt als herdenkingen. Zij kunnen zijn — zijn helaas al te vaak — blote formaliteiten. Zij worden meestal begeleid door plechtigheden waaraan alleen de lippen, echter hart noch verstand deel hebben. Dit gebeurt niet zozeer omdat de belangrijkheid van de gebeurtenis niet wordt ingezien, maar door de sleur, door de herhaling jaar op jaar. Wanneer wij echter heden statuutdag vieren, zijnde de derde verjaardag van de ondertekening van het statuut, dan ligt deze allerbelangrijkste gebeurtenis in onze historie nog zo dicht achter ons en nog zó vers in ons geheugen, dat wij geen excuus hebben wanneer hart en verstand heden bij de viering verstek zouden laten gaan en zich door de lippen zouden laten vertegenwoordigen."

Aldus sprak de gezaghebber op 15 december 1957.

Bij dezelfde gelegenheid — viering koninkrijksdag — zei de minister-president onder meer het volgende:

„Zei ik zojuist dat de totstandkoming van het Statuut voor ons volk van zulk een grote betekenis is geweest, in feite, geachte toehoorders, strekt de grote belangrijkheid van dit staatsrechtelijk feit zich uit tot alle volkeren van het nieuw geboren Koninkrijk der Nederlanden. Want hebben de achter ons liggende jaren niet op duidelijke wijze aangetoond een voortdurende ontwikkeling van het bewustzijn bij de volkeren van onze landen, dat zij allen leden van één grote gemeenschap vormen? En het is juist deze in onze volkeren levende overtuiging die gestalte geeft aan datgene wat wij allen menen te moeten nastreven: **te zijn volkeren van één Koninkrijk**, die, hoe verschillend van aard en mentaliteit, zich in dat Koninkrijk vrijwillig hebben verbonden."

Tot zover de minister-president.

Acht dagen later, mijnheer de Voorzitter, namelijk op 23 december 1957, vaardigt de Procureur Generaal, in opdracht van de minister van justitie een bevel uit om een rijksgenoot, een journalist, **zonder vorm van proces**, het land uit te zetten.

Mijnheer de Voorzitter, critiek hebben op personen of instellingen en maatregelen treffen tegen deze personen of instellingen, die naar het oordeel van de overheid het belang van het land schaden, mag in een gemeenschap die zich tot de rechtstaten wil rekenen, nimmer betekenen dat onrecht jegens die gemeenschap — zo daar sprake van is — door onrecht te niet kan worden gedaan.

Onrecht, mijnheer de Voorzitter, daar waar het niet aangaat om grondrechten neergelegd in onze wettelijke regelingen van hogere orde op zo een lichtvaardige wijze, zij het misschien indirect, aan te tasten.

Onrecht ten opzichte van allen die oprecht hun krachten geven om het welzijn van ons land te dienen en op wie de minister-president toch gerekend moet hebben toen hij op koninkrijksdag 1957 zei:

„Van deze plaats wens ik dan ook op U allen een beroep te doen, om zoveel als in Uw vermogen ligt, daadwerkelijk bij te dragen tot een loyale uitvoering van onze autonomie".

Onrecht, mijnheer de Voorzitter, daar waar aan een medeburger het recht wordt onthouden om zich voor de daartoe geëigende instantie — de rechter — te verdedigen en indien mogelijk aan te tonen dat hetgeen tegen hem ingebracht wordt, niet of niet geheel juist is.

Het is bovendien treurig, mijnheer de Voorzitter, dat deze onaangename „zaak de Wit" door de betrokken officiële uitvinders zodanig gespeeld wordt, dat het bijna niet anders kan of de verstandhouding tussen de verschillende groepen in onze gemeenschap wordt nadelig beinvloed.

Het welzijn van ons land betrachten, mijnheer de Voorzitter, is heel iets anders dan in de Statenzaal met overslaande stem „autonomie" schreeuwen.

Slechts hij mag de autonomie zonder gevaar voor zijn land hanteren, die bereid is, met zelfbeheersing en zelfbewuste waardigheid, onder al-

(Vervolg naar pag. 6)

De hedenochtend ingediende motie

De Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, in openbare vergadering op zaterdag 8 februari 1958;

Kennisgenomen hebbende van een motie van de Staten van de Nederlandse Antillen dd. 29 januari 1958 betreffende de uitzetting van de hoofdredakteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten";

Kennisgenomen hebbende van de motivering, dat er onder de bevolking van de Nederlandse Antillen, weshalve ook in het bijzonder onder de bevolking van het eilandgebied Curaçao, alwaar de betrokken journalist is gevestigd, tengevolge van de aanwezigheid van de journalist A. de Wit, grote onrust heerst;

Overwegende:

dat er van enige onrust op Curaçao, alwaar de journalist A. de Wit is gevestigd, om redenen als in de motie neergelegd, geen sprake is;

dat er daarentegen wel ernstige bezorgdheid, ongerustheid en onzekerheid heersen, als gevolg van het onverdedigbare besluit van de Procureur Generaal, overeenkomstig ontvangen opdracht, om een reeds 17 jaren in de Nederlandse Antillen gevestigde Nederlander zonder enige vorm van proces en uitsluitend om partijpolitieke redenen uit het land te zetten;

dat deze uitzetting als een aperte schending van de grondrechten van de mens, in het bijzonder van de persvrijheid, beschouwd moet worden en in strijd met de geest en de letter van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden en schadelijk is voor de goede verstandhouding tussen de Rijksgenoten;

BESLUIT

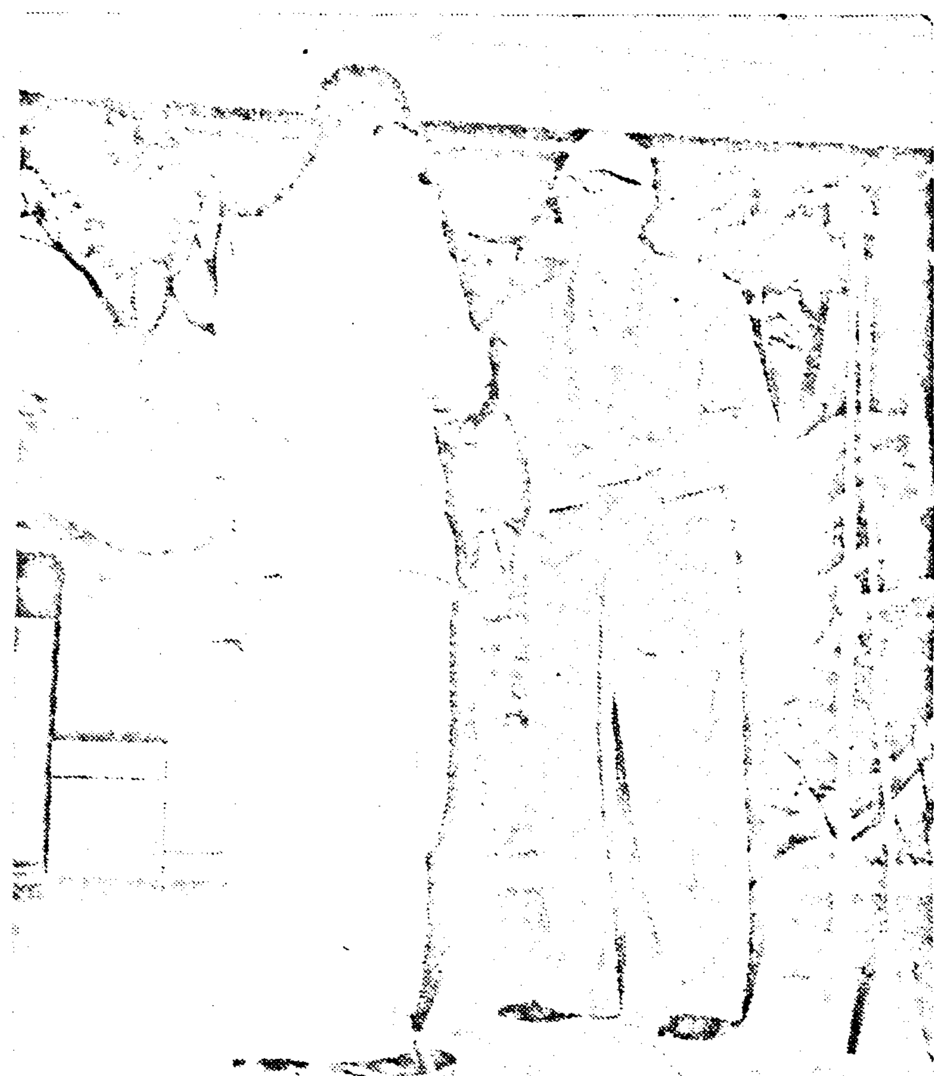
1. zijn verwondering en afkeuring uit te spreken over de overwegingen en conclusies in meergemelde motie van de Staten, neergelegd;
2. te verklaren, dat bedoelde motie op valse premissen is gebaseerd, een onjuist beeld van de situatie geeft en de mening van de meerderheid der bevolking in de Nederlandse Antillen geenszins tot uitdrukking brengt;
3. te verklaren, dat er op Curaçao, alwaar de betrokken journalist is gevestigd, in genen dele enige onrust heerst als gevolg van de redaktionele artikelen van de „Beurs- en Nieuwsberichten", noch in verband met het feit, dat deze journalist nog niet uit het land is gezet;
4. te verklaren, dat daarentegen het bevel van de Procureur Generaal tot uitzetting, overeenkomstig ontvangen opdracht, verontwaardiging, bezorgdheid, ongerustheid en onzekerheid heeft teweeg gebracht en de goede verhoudingen tussen Antillianen en andere Rijksgenoten benadeelt;
5. op de meest felle wijze te protesteren tegen het onrechtvaardige, discriminerende en onwettige bevel tot uitzetting als gegeven door de Procureur-Generaal, overeenkomstig ontvangen opdracht;
6. deze motie heden schriftelijk ter kennis te brengen van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen;
7. deze motie heden telegrafisch ter kennis te brengen van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Staten Generaal en gaat over tot de orde van de dag.

C. E. Cathalina
Drs. B. M. Leito
Ph. J. Evertsz

Wegens gebrek aan plaatsruimte konden verschillende artikelen en berichten niet in ons nummer van heden worden opgenomen.

Tentoonstelling Surinaams Tienjarenplan in J.P.F. geopend

Instructieve EXPOSITIE over groots project

Gisteravond werd in Club J.P.F. de tentoonstelling Tienjarenplan Suriname geopend. Op de foto de heer Shon Cai Winkel, die na zijn toespraak door de voorzitter van J.P.F., de heer Th. Simoons, wordt gecomplimenteerd.

Willemstad. — Interessant was de tentoonstelling van het Tienjarenplan, die gisteravond in J.P.F. voor genodigden werd geopend. Ofschoon niet groot van opzet, gaf de tentoonstelling een duidelijk beeld van hetgeen er in de drie jaren, die sinds de verwerkelijking van het plan verlopen zijn, werd verricht. Zeventien sectoren zijn bij het plan betrokken, die een basis zullen leggen, waarop Suriname aan zijn toekomst kan bouwen.

Onder de genodigden bevonden zich Shon Cai Winkel, J.P.F.'s beschermheer, commandeur Goossens, de wnd gezaghebber R. Beaujon, dr ir P. C. Henriquez van de Technisch-Economische Raad van de Nederlanden, de heer Simoons, voorzitter van J.P.F., voorde mevr. Sehulz—Schliessler — speciaal door de Stichting Planbureau naar de Antillen uitgezonden voor het opzetten van de tentoonstelling — en een afgevaardigde Antillen en de heer De Vries, afgevaardigde van de C.P.I.M.

Na een welkomstwoord van de stelling — het woord. In haar uiteenzetting wees ze op het feit, dat de tentoonstelling meer een overzicht gaf van de gedane werkzaamheden. Ook bracht ze naar voren, dat Suriname na het Tienjarenplan er nog niet bovenop is. Er zal dan echter — zo vervolgde zij — een basis zijn gelegd, waarop verder gewerkt kan worden.

Shon Cai Winkel, hierna het woord voerend, wees erop, dat er grote mogelijkheden voor Suriname bestaan, doch dat er door de Surinamers zelf hard zal moeten worden gewerkt. Na zijn toespraak verklaarde hij de tentoonstelling voor geopend.

Hierna werden de genodigden rondgeleid, waarbij aan de hand van de bezichtigde maquettes, foto's, tekeningen en grafieken een goed inzicht in het plan verkregen werd.

Suriname kon tot nog toe zijn balans in evenwicht houden door de bauxiet. Daar dit een zeer labiele toestand is, werd er bij het opzetten van het Tienjarenplan rekening gehouden met het zoeken naar een garantie voor de toekomst, waarbij toen de landbouw, de veeteelt en de visserij als basis werden aangewend. Het is dan ook daarom, dat er voor de agrarische sector het grootste bedrag is uitgetrokken.

Van de 127 miljoen Surinaamse guldens, waarmede het plan in totaal gemoeid is, wordt 1/3 door Nederland als gift verstrekt, 1/3 als lening uitgegeven, terwijl de rest door Suriname zal moeten worden opgebracht. De gedurende tien jaar ter beschikking staande miljoenen zullen onder de zeventien volgende sectoren worden verdeeld: de agrarische sector, het verkeer, algemene voorzieningen en nutsbedrijven, de Technical Assistance, het Overheidsapparaat, het Onderwijs, de Gezondheidszorg, de Welvaartszorg, de Volkswoningbouw, het Volkskredietwezen, de Arbeidsvoorziening, de Justitie, het Beheer, de Luchtkartering, de Mijnbouw, de Industrie en de Bosbouw.

Het Tienjarenplan, nauwkeurig door het Planbureau uitgestippeld, zal zeker een basis leggen voor de verdere ontwikkeling van Suriname. Maar zoals Shon Cai Winkel het zeide: „Het terrein is vruchtbaar, doch er moet gewerkt worden, Surinamers!"

Gezaghebber Gorsira schonk Prinses album van Curacao

Gezaghebber Gorsira biedt Prinses Beatrix bij haar vertrek van Curaçao een album met foto's van Curaçao aan.

Willemstad. — Het was gistermiddag tien over één, toen de prinses het gouvernementsplein verliet voor haar vertrek naar de dr Albert Plesmanluchthaven, vanwaar zij met een speciaal voor deze vlucht gecharterde machine de reis naar Bonaire zou maken.

Reeds langs voor het aankomstuur op de luchthaven stond er een grote groep mensen voor het stationsgebouw opgesteld, waarvan de meesten speciaal de lange tocht naar Hato hadden afgelegd om nog een laatste blik op hun Kroonprinses te kunnen werpen.

Tegen half twee kwam prinses aan, vergezeld van de gouverneur en echtgenote, die — evenals minister-president Jonckheer, diens echtgenote, de heer Braam hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst en de heer Van 't Hof hoofdcommissaris van politie — samen met de prinses Bonaire, Aruba en de Bovenwindse Eilanden zullen afreizen.

Bij het stationsgebouw ontving gezaghebber Gorsira de prinses, waarna hij haar in de hal een fotoalbum aanbood met foto's van enkele karakteristieke plekjes van Curaçao. De gezaghebber begeleidde haar naar het vliegtuig, waar hij ook namens de bevolking van Curaçao afscheid nam van de prinses. Ook de heer Steensma drukte haar de hand ten afscheid.

Door een raampje van het toestel het volk nog een laatste maal toewuivend, rolde de „Blauwduif" van de K.L.M., waarmede de prinses reisde, naar de startbaan. Vlugger en vlugger ging het hier tot het toestel met donderend geweld zich van de grond verhief en geëscorteerd door vier M.L.D.-vliegtuigen, de reis naar Bonaire aanving.

De prinses zal, zoals bekend, op 15 februari Curaçao weer aandoen, op doorreis naar Suriname.

De Curom-reportage van de huldiging in het Stadion

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Waarde Redactie,

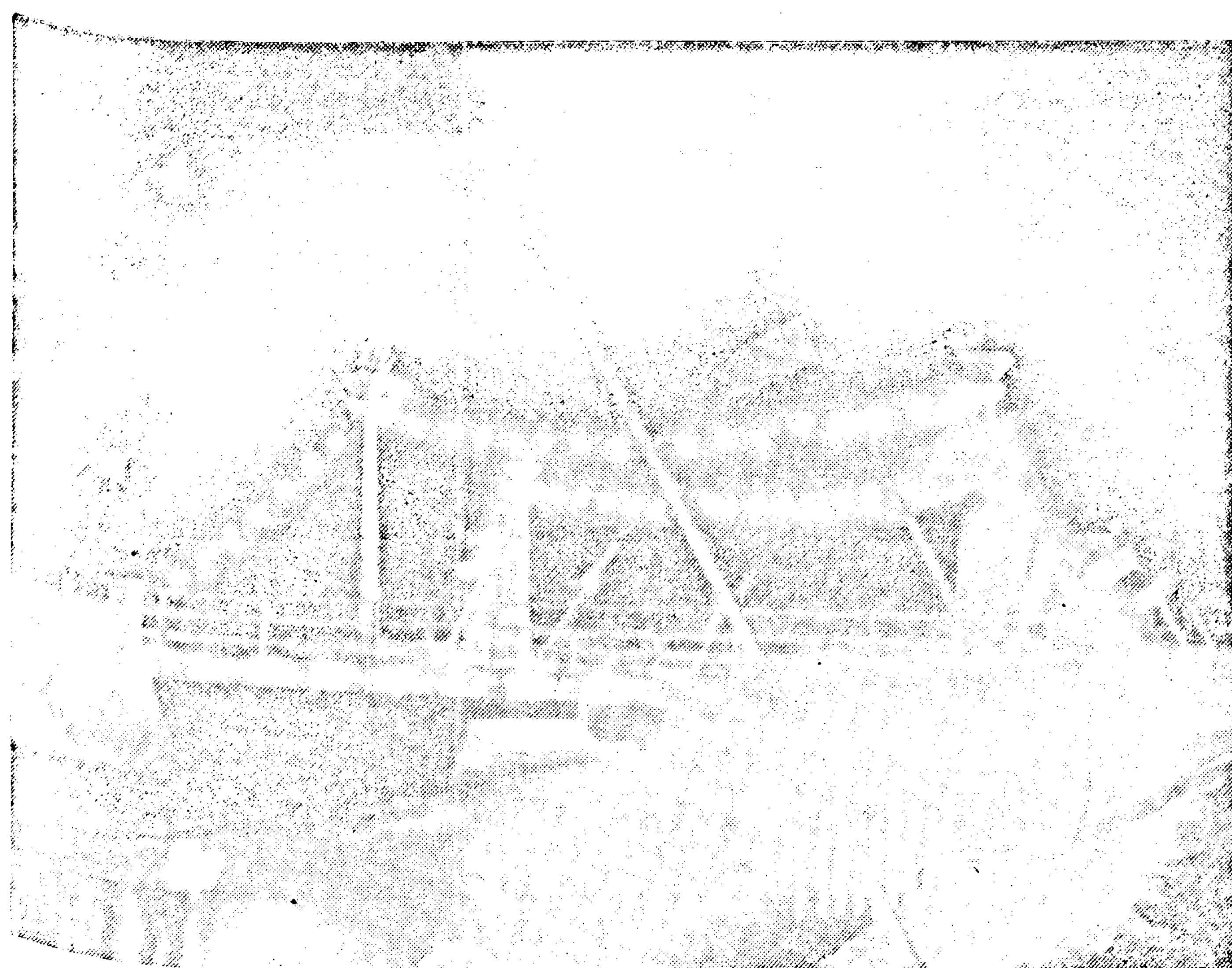
Mogen wij een ernstig protest plaatsen tegen de wijze, waarop de Curom gemeend heeft het defilé voor de prinses in het Rifstadion te moeten laten verslaan. Het was afschuwelijk banaal en walgelijk hysterisch. De reportage werd gedaan door twee sportverslaggevers, die gewend zijn voetbalwedstrijden en wat dies meer zij te verzorgen. Deze reportage moest geheel iets anders zijn. Waarom greep de Curomleider niet in, of was de schrik hem om het hart geslagen voor zoveel geweld?

Het was jammer, want de Curom beschikt zelf over beter personeel, die meer beschaving zouden hebben getoond.

Enige luisteraars

Bad Gastein. — De drievoudige Olympische ski-kampioen, de Oostenrijkse Toni Sailer, heeft te Bad Gastein wederom een titel veroverd. Hij won het wereldkampioen reuzenslalom. In 1 min. 48,8 sec. legde hij het 2400 meter lange parcours met een hoogteverschil van 602 meter en 56 poortjes af. Zijn landgenoot Josl Rieder werd tweede. De Fransman Bonlieu en de Zwitser Staub deelden de derde plaats.

WELKOM OP ARUBA PRINSES

Programma bezoek Prinses BEATRIX

ZATERDAG 8 februari 1958.

3 uur des middags: Aankomst van de Prinses op het vliegveld. De Banda van frere Pedro speelt het Wilhelmus. De tijdelijk gezaghebber begroet de Prinses en na door een haag van padvindsters te zijn gegaan, worden de leden van de commissie van ontvangst aan H.K.H. voorgesteld.

Daarna gaat de Prinses naar Basiruti, waarbij de route is: Hoofdverkeersweg, Lloyd Smith Boulevard, Havenstraat, Kazernestraat, Nassaustraat, Hendrikstraat, weg naar Noord, weg Eagle, nieuwe boulevard, Basiruti.

8.30 uur: Vertrek van H.K.H. naar het sportstadion, via Nieuwe boulevard, weg Eagle, weg Noord, Boerhaavestraat, Kloosterweg, van Leeuwenhoekstraat, Adriaan Laclé boulevard, Wilhelminastraat, Fergusonstraat.

9 uur: Betoging en carnavalsviering Wilhelminastadion.
De betoging eindigt om tien uur.

ZONDAG 9 februari gaat H.K.H. ter kerke in Oranjestad. Verder is het een vrije dag voor de Prinses. Des middags zijn er zeildemonstraties en waterskifestijnen.

MAANDAG 10 FEBRUARI.

8.30 uur: Aubade voor het bestuurskantoor tot 8.45 uur. Daarna korte rondrit door het stadsgedeelte naar Balashi, waar de Prinses om 9.15 uur wordt verwacht.

10.00 uur: Vertrek van Balashi naar Santa Cruz.

10.15 uur: Manifestatie door schooljeugd van Santa Cruz.

10.45 uur: Manifestatie door schooljeugd van Paradera en daarna terugkeer naar Basiruti.

Kwart voor negen des avonds. De Prinses vertrekt naar club Caribe, voor de grote ontvangst aangeboden door het eilandbestuur. De toegang is vrij voor een ieder. Avondkleding voorgeschreven.

Om half elf vertrekt de Prinses van Caribe terug naar Basiruti.

DINSDAG 11 FEBRUARI 1958.

9 uur: bezoek aan hotelprojekt Palm Beach, daarna wordt doorgereden naar Noord, waar om **half tien** de schooljeugd de Prinses een bloemenhulde brengt.

9.45 uur: bezoek aan de hydroponics farm **tot 10.15**, waarna de Prinses naar Barisuti terugkeert.

11.15 uur vertrekt de Prinses naar Lago. De route is langs Tanki Leendert, Paradera, Piedra Plat, Santa Cruz, Rooi Frances, Sabana Basora, Pos Chiquito, Savaneta, Bernhardstraat, tot plein R. K. Kerk, schoolplein, Berdhardstraat, B. v. d. Veen Zeppenfeldtstraat, langs grensweg naar ingang van Lago bij Commissary.

12.10 — 13.05: Kenninsmaking met Lago direktie, korte rondrit en bezoek Youth Canteen. **Om 13.05 uur** keert de Prinses naar Basiruti terug.

8 uur des avonds: Ontvangst op Basiruti, uitsluitend voor door het Bestuurscollege hiervoor genodigden.

WOENSDAG 12 FEBRUARI:

8 uur: aankomst Prinses op het vliegveld.

8.10 uur: vertrek naar Bovenwinden.

Winkels sluiten vroeg

Oranjestad. — Gisteren is door de Vereniging van handelaren een oproep gepubliceerd waarin allen die winkels en zaken drijven, worden opgeroepen vanmiddag te sluiten teneinde het personeel in de gelegenheid te stellen de Prinses te verwelkomen.

Tevens werd door de vereniging een welkomsttelegram naar de Prinses gezonden.

Ontvangst ten huize van Amerik. Consul

Oranjestad. — Op 14 februari a.s. wordt ten huize van de amerikaanse consul een ontvangst gehouden ter gelegenheid van het bezoek van het amerikaanse opleidingsschip „State of Maine".

AVP na 17 februari welkom op Curacao

Oranjestad. — De Arubaanse Volkspartij was, zoals wij eerder meldden, van plan een openbare vergadering te houden op Curaçao. Dit in verband met het verbod tot het houden van openbare vergaderingen op Aruba, dat nog steeds van kracht is. Er waren, naar men ons mededeelde al een zestal chartervluchten besteld bij de KLM, toen bericht kwam van de gezaghebber van het eiland Curaçao, dat de AVP welkom is op Curaçao voor het houden van een vergadering, maar niet vóór 17 februari a.s.

H.K.H. PRINSES BEATRIX

LOURDES

Een persoonlijke belevenis

Bij gelegenheid van het eeuwfeest van de Verschijningen van Lourdes, ben ik ook gevraagd, om een artikel te schrijven. Ik, die nooit in Lourdes geweest ben; nooit getuige geweest ben van de treffende uitingen van de devotie der daar aanwezige pelgrims. Ik heb over Lourdes gelezen; ik heb er plaatjes van gezien; gehoord van bezoekers, die daar bijzonder gesticht waren; van bezoekers, die daar geërgerd waren, over de bergen medailles, allerlei soorten flessen Lourdes-water en over andere bizarre devotie-artikelen in de kraampjes; geërgerd over de kitsch, daar ten toon gespreid in beelden en kerken; geërgerd over de profiteurs, die zoveel mogelijk geld maken van de devotie der vrome pelgrims. Ik heb gehoord van mooie en lelijke dingen, maar ik zelf ben er nooit geweest en heb er nooit iets van gezien. Ik kan er dus niets van vertellen.

Een kwart eeuw geleden, toen ik in Nederland was op ziekteverlof, heb ik gesproken met een hoogstaand geestelijke, lid van een commissie belast met een onderzoek, naar bestaande misbruiken in Lourdes, waarover door pelgrims geklaagd was. En inderdaad vond deze commissie er vele en bracht daarover een verslag uit aan de toenmalige bisschop. Maar.... aan dergelijke toestanden was geen einde te krijgen; tegen geld is moeilijk te vechten, „het onkruid onder de tarwe is niet uit te roeien", zo was zijn conclusie.

In die tijd besloot ik naar Lourdes te gaan; zoals ik zeide, was ik in Nederland met ziekteverlof, en daarom juist had ik gedacht aan Lourdes.

Ik was op zekere dag bij mijn schoonzuster, die me vertelde, dat ze juist bezig was met een brief aan het Secretariaat der Nederlandse Lourdes bedevaart, om een plaats te bespreken voor een reis.

„Oh, bestel dan ook een plaats voor mij", zo zeide ik, en de kosten voor reis, hotel etc. werden door mij betaald, want deze moesten bij vooruitbetaling gestort worden. Ik schreef daarop aan mijn oversten, voor de goedkeuring van deze licentia presumpta, en deze kwam onder voorwaarde, dat ik eerst aan de behandelende geneesheer moest vragen, of bij met deze bedevaart akkoord ging.

Maar van hem kwamen de moeilijkheden, en zo moest ik terugschrijven aan de administratie van de Nationale Bedevaart, om mij te schrappen van de pelgrimsreis en de reeds betaalde kosten te retourneren. Doch hierop kwam het antwoord, dat tegen het opzenden van mijn biljet, slechts de helft van de kosten konden worden terugbetaald Wat nu?

In die dagen onmoette ik een verpleegster, die bij enkele mensen aan het collecteren was om bijdragen voor een Lourdes-reis voor een oude ziekelijke dame, die zelf zozeer verlangde naar een reis naar Lourdes, maar niet in staat was de onkosten daarvan te kunnen dragen. Voor dit kwam zij bij mijn familie. Mijn plan was spoedig gemaakt. Het zat mij dwars de helft van de reeds betaalde reis, zo maar cadeau te moeten geven aan de Nationale Bedevaart! Kon ik dan niet veel beter mijn biljet afdragen aan de genoemde dame, met het verzoek, dat zij op mijne intentie naar Lourdes ging?

De verpleegster was stom verbaasd, dat zij zo gauw en zo goed in haar liefdewerk geholpen was. Wat de reactie was van de oude dame heb ik nooit vernomen, daar ik niet wist wie ze was. Trouwens het interesseerde mij ook minder.

Een feit is, dat ik na anderhalf jaar weer gezond naar Curaçao terugkeerde.

En sindsdien niet meer in Lourdes geweest?, zal misschien iemand vragen. Mijn antwoord is dan: „Neen!" En wanneer u dit jaar, bij dit eeuwfeest de gelegenheid had, nu men er meer dan 6 miljoen pelgrims verwacht?

Zalig zijn zij, die niet zien, en toch geloven. **M.**

Uitwisseling van gegevens over atoomenergie tussen V.S. en AUSTRALIE

Sydney. — Amerikaanse en Australische geleerden zullen gegevens over de ontwikkeling van de atoomwetenschap wisselen, wanneer in de komende vier maanden een Amerikaanse missie van de commissie voor de atoomenergie een bezoek aan Australië zal brengen.

Deze uitwisseling van gegevens valt onder de desbetreffende overeenkomst, die in 1956 is gesloten.

Los Angeles. — Omdat hun uit lijkschouwingen gebleken was dat lijders aan zweren aan de twaalfvingerige darm minder vatbaar zijn voor maagkanker dan zij die deze zweren niet hebben, hebben drie dokters uit Los Angeles stoffen uit het maagweefsel toegediend aan muizen, die in normale omstandigheden heel gemakkelijk kanker krijgen.

Het bleek dat de muizen een veel grotere weerstand tegen maagkanker hadden gekregen.

Enkele aantekeningen op het bevel van de P.G. tot uitzetting DE WIT

Interpretatie naar de letter van de wet.

De interpretatie naar de letter van de wet heeft tot gevolg, dat alle Nederlanders, behalve die in Curaçao geboren en de reeds gevestigden, met vreemdelingen gelijk gesteld worden, **met vreemdelingen dan van de allerlaagste soort die niet op bescherming van hun land van herkomst konden rekenen.**

Ingevolge deze interpretatie van artikel 1 van het besluit van 1945 no. 27 hadden alle bovenbedoelde Nederlanders, om in Curaçao te worden toegelaten, voorafgaande vergunning nodig van de procureur-generaal c.q gezaghebbers.

Deze zijn o.m.

1. De leden van het Koninklijk Huis;
2. De Nederlandse ministers en de minister-president, de ondervoorzitter en de leden van de Raad van State; de leden van de eerste en tweede kamer. De Procureur-generaal bij de Hoge Raad en de leden van dit hoogste rechtscollege van het koninkrijk;
3. Alle Nederlandse ambassadeurs, gezanten consuls kortom, alle diplomaten van Nederlandse nationaliteit;
4. De bevelhebbers van leger, vloot en luchtmacht, **en alle troepen;**
5. De gouverneur-generaal van Ned.-Indië, de leden van de Raad van Ned.-Indië, van de Volksraad, het gerechtshof enz.
6. De gouverneur van Suriname, de leden van de raad van bestuur, het gerechtshof enz.
7. De gouverneur van Curaçao;
8. De ondervoorzitter en leden van de raad van bestuur, de voorzitter en leden van het gerechtshof van Curaçao;
9. Alle geestelijke autoriteiten;
10. De benoemde procureur-generaal zelf!

Al deze personen vielen onder artikel 3 van gemeld besluit. Merkwaardig is het, dat de eenmaal gegeven vergunning tot verblijf of tijdelijk verblijf niet kon worden ingetrokken, daartoe vergat het besluit de Procureur-generaal of de gouverneur bevoegdheid te geven. De hierboven vermelde personen kregen eenvoudig bevel Curaçao te verlaten, indien de Procureur-generaal c.q. de gezaghebber van Bonaire, de Bovenwindse eilanden of Aruba, het in hun hoofd zouden halen, dat een van de gevallen genoemd in artikel 3 zich voordeed. De vraag of deze personen — die zonder intrekking van de verblijfsvergunning waren uitgezet, konden terugkeren, kan buiten bespreking blijven, omdat de tot uitzetting bevoegde autoriteit, bij het bevel tot uitzetting, een verbod van terugkeer kon voegen.

Wie de bepalingen van artikel 1 en 3 letterlijk opvat, komt voor vreemdsoortige consequenties te staan. Hij zal moeten erkennen, dat de gezaghebbers van Bonaire, de Bovenwindse eilanden of Aruba, en op Curaçao de procureur-generaal, bevoegd was en **verplicht** aan de troepen, commandanten en manschappen, van te voren toelatingsvergunning te geven, en ook bevoegd was deze uit het land te zetten, zodra zij de gezaghebbers en de procureur-generaal in hun hoofd halen, dat zich een van de gevallen vermeld in artikel 3 voordeed. Verder, dat de procureur-generaal de bevoegdheid had alle in het staatsdeel aanwezige autoriteiten, geestelijke en wereldlijke, uit te zetten, zodra hij zich in het hoofd haalt, dat zich een van de gevallen vermeld in artikel 3 voordeed. Alleen de procureur-generaal kon, zolang hij in functie was, niet uitgezet worden, tenzij men aanneemt, dat de procureur-generaal, rijp voor het gekkenhuis, zich zelf uitzet. Tenslotte moet aangenomen worden, dat de gouverneur, wil hij aan een uitzettingsbevel van de procureur-generaal ontsnappen, schielijk deze autoriteit aan wien zoveel macht was gegeven, moest ontslaan.

De rede verzet zich tegen de interpretatie van dit artikel naar de letter van de wet.

Uit het hierboven opgemerkte blijkt zonneklaar, dat het besluit van P.B. 1945 no. 27 een typische noodmaatregel is. Het draagt alle kenmerken van een in der haast gemaakte noodregeling. Het is uiterst beknopt, regelt **twee** onderwerpen terwijl het zegt maar **één** te regelen, het rolt dwars over de bestaande wettelijke regelingen heen, het is in strijd met de bestaande wetgeving evenwel zonder deze op te heffen, en is bij nauwkeurige lezing onbegrijpelijk en onhanteerbaar.

Slechts indien wij voor ogen houden, dat het een noodmaatregel is, tot stand gekomen aan het einde van de oorlog, toen onvoorziene bijzondere omstandigheden zich voordeden, en verder dat het op geen ander beginsel berust van dat van het „Salus populi suprema lex esto" (het algemeen welzijn zal de hoogste wet zijn onder deze bijzondere omstandigheden), kunnen wij met enig gezag vaststellen op wie het van toepassing is en binnen welke grenzen.

respectievelijk van de koning.

Om dit te weten, moeten wij allereerst het constitutionele artikel waarop het besluit van P.B. 1945 no. 27 berust, (artikel 32 van de Staatsregeling 1936) nader bekijken.

Het exceptionele karakter van dit artikel wordt eerst recht duidelijk, wanneer wij dit artikel zoals het in 1901 in het regeringsreglement van 1865 werd opgenomen voor ons nemen.

Artikel 32 bis (1901) luidt:

„Onverminderd het geval, voorzien in artikel 32, en behoudens de bepalingen van dit reglement, is de Gouverneur bevoegd om in dringende omstandigheden, voor de gehele kolonie of bepaalde gedeelten daarvan, onder nadere bekrachtiging door de wet, wetten geheel of gedeeltelijk te schorsen.

Van deze handeling wordt door den Koning onverwijld kennis gegeven aan de Staten-Generaal.

De Gouverneur heeft ten aanzien van Koninklijke besluiten en koloniale verordeningen, als vermeld onder 2 van artikel 3, onder nadere goedkeuring des Konings, gelijke bevoegdheid als hem in het eerste lid van dit artikel is gegeven."

Dit artikel gaf de gouverneur derhalve slechts bevoegdheid, wetten, algemene maatregelen van bestuur en koloniale verordeningen te schorsen, onder bekrachtiging bij de wet, respectevelijk van de koning.

De gouverneur kon dus niet deze wettelijke regelingen wijzigen, aanvullen of vernietigen, noch andere daarvoor in de plaats stellen.

De Staatsregeling 1936 gaf aan de gouverneur meer bevoegdheden, overeenkomstig de opzet van de grondwet van 1922, welke voorschreef, dat aan de in de overzeese gebiedsdelen gevestigde organen meer zeggenschap moet worden gegeven. Evenwel werd den gouverneur voor het eerst ingeprent, dat hij heeft te handelen overeenkomstig de aanwijzingen des Konings (art. 29). Niet dat hij anders kon handelen, indien in artikel 29 niet was voorgeschreven, dat hij heeft te handelen volgens de aanwijzingen des Konings bij de uitoefening van het bestuur, daar dit uit zijn betrekkingen tot de Kroon voortvloeide. Ik wil slechts de nadruk leggen op het feit, dat bij de toekenning van grotere bevoegdheden aan de gouverneur, tevens de behoefte gevoeld werd hem er op te wijzen, dat hij daardoor niet een klein koninkje was geworden.

Artikel 32 van de Staatsregeling 1936 luidt:

„1. Onverminderd het geval, voorzien bij artikel 31, is de Gouverneur bevoegd in dringende omstandigheden, voor geheel Curaçao of voor bepaalde gedeelten daarvan, achtereenvolgens onder nadere bekrachtiging bij wet, algemeenen maatregel van bestuur of landsverordening, regelingen te treffen omtrent onderwerpen, waarvan de regeling bij de wet, algemeenen maatregel van bestuur of landsverordening moet geschieden, zolang die regeling niet heeft plaats gehad, zoomede wetten, behalve deze wet, algemeene maatregelen van bestuur en landsverordeningen geheel of gedeeltelijk buiten werking te stellen of te wijzigen.

2. De Gouverneur geeft van deze handelingen onverwijld kennis aan den Koning.
3. Wanneer de in het eerste lid bedoelde regelingen en andere beschikkingen niet bekrachtigd worden, blijven zij niettemin verbindend totdat zij zijn ingetrokken."

De wijziging in 1936 van artikel 32 bis van het regeringsreglement (1901) werd door niets gemotiveerd. Artikel 32 bis van het regeringsreglement werd in 1936 aangepast aan de Staatsregeling voor Ned.-Indië; een malheur zoals wij later zullen zien.

Artikel 32 van de Staatsregeling van 1936 geeft aan de gouverneur bevoegdheid a) bestaande wettelijke regelingen, uitgezonderd de Staatsregeling zelve, buiten werking te stellen, b) deze regelingen te wijzigen, c) een materie welke nog niet geregeld was zelfstandig te regelen, ingeval van dringende omstandigheden.

Deze dringende omstandigheden, zijn dezelfde als die artikel 101, eerste lid, sub 2o. Het zijn omstandigheden, welke een dadelijke voorziening in het belang van het land vorderen, welke voorziening zo dringend is, dat een normale behandeling door de normale wetgever onmogelijk afgewacht kan worden. En dan geldt het „Salus populi suprema lex esto"!

De onverwachts opgekomen behoefte en de geen uitstel gedogende voorziening rechtvaardigden onmiddellijk ingrijpen van de gouverneur en hierop, alleen hierop, berustte zijn bevoegdheid.

Voor wat daar buiten ligt had hij uiteraard niet de minste bevoegdheid. Daarom mocht hij een **reeds geregelde** materie uiteraard **niet regelen** en **de bestaande regelingen** van zelfsprekend **niet aanvullen,** daar immers de ratio, waarop zijn exceptionele en exorbitante bevoegdheden berusten in dat geval ontbreekt. **Zijn er geen zodanige behoeften, dat de tijd om de normale wetgever in te schakelen ontbreekt, dan is de toepassing van artikel 32 uitgesloten.**

Ik teken met betrekking tot de drie door mij genoemde bevoegdheden ex artikel 32 nog aan dat: a) de bevoegdheid wetten, uitgezonderd de Staatsregeling, algemene maatregelen van bestuur en landsverordeningen geheel of gedeeltelijk buiten werking te stellen betekent: deze niet toepassen.

b) de bevoegdheid de hierboven genoemde regelingen te wijzigen betekent: iets anders in de bepalingen stellen dan opgenomen is in de bestaande tekst, hetgeen niet omvat: iets erbij voegen of de regeling aanvullen.

c) de bevoegdheid regelingen te treffen omtrent onderwerpen, waarin bij de wet, algemene maatregelen van bestuur of landsverordeningen moet of kan worden voorzien, zolang die regeling niet heeft plaats gehad, betekent niet: zolang die regeling niet bij landsverordening heeft plaats gehad, immers in die materie kon reeds bij verordening zijn voorzien.

Artikel 32 voornoemd bepaald verder, dat de besluiten van de gouverneur bekrachtigd moeten worden door de normale wetgever, en dat zij hun geldende kracht behouden ook indien zij niet bekrachtigd worden, totdat zij zijn ingetrokken. Deze bepaling lijkt eenvoudig, maar ook hier bedriegt de schijn, zoals wij straks zullen zien.

De besluiten door de gouverneur genomen ex artikel 32 voornoemd zijn niet besluiten vermeld onder artikel 3 van de Staatsregeling, welk artikel aangeeft welke de in het gebiedsdeel geldende wettelijke regelingen zijn. De memorie van toelichting op het overeenkomstige artikel van de Staatsregeling voor Ned. Indië verklaart dit uitdrukkelijk. De besluiten van de gouverneur vallende onder artikel 3 van de Staatsregeling 1936 zijn uitsluitend die, welke voortvloeien uit artikel 54 dier Staatsregeling en dus tot stand komen **ter uitvoering** van een bepaling van een bestaande algemene verordening.

Artikel 32 van voornoemde Staatsregeling heeft aan de gouverneur, zoals gezegd, bevoegdheid tot **buitenwerking stelling van bestaande** regelingen, wijziging dier regelingen en tot regeling van een materie welke nog **niet geregeld is.**

De besluiten van de gouverneur genomen ex artikel 32 hadden geldende kracht niet op grond van artikel 3 van de Staatsregeling 1936, maar uit kracht van artikel 32 zelve. Omdat zij hun geldende kracht ontleenden aan de abnormale bevoegdheden in artikel 32 aan de gouverneur toegekend, behoorden zij tot de abnormale, buitengewoon geldende wetgeving.

Hoe groot de bevoegdheden welke dit artikel den gouverneur gaf ook mogen zijn, de burgerrechten konden daardoor niet geschonden worden, daar zij in de staatsregeling zelve verankerd waren. Artikel 125 van de Staatsregeling 1936 (art. 143 Regeringsreglement) bracht de beslissing over geschillen betreffende burgerrechten aan de rechterlijke macht.

Hierbij dient een vraagstuk nader te worden bekeken, dat door de exceptie opgeworpen door Mr. Dr. J. Visser bijzondere aandacht verdient: Het vraagstuk van de rechtsgevolgen van de niet-bekrachtiging van een besluit.

Gedurende het tijdvak 1936—1948 waren er twee gevallen van niet-bekrachtiging mogelijk: a) wanneer de bekrachtiging niet is verzocht; b) wanneer de bekrachtiging is verzocht doch niet verkregen. In het eerste geval blijft het besluit gelden krachtens de bepaling van artikel 32. In het tweede geval niet, omdat de bekrachtiging altijd moet geschieden door een hogere wetgever. Weigert de hogere wetgever de bekrachtiging, dan kan de lagere wetgeving niet in stand blijven **in strijd met een beslissing van hogere orde.** Prof. Mr. Ph. Kleintjes dit probleem voor Ned.-Indië besprekende, drukt zich als volgt in zijn: Staatsinstellingen van Nederlandsch-Indië, op blz. 361 Deel I, uit: „Wat is nu het rechtsgevolg, wanneer de wetgevende macht of de kroon de reeds afgekondigde ordonnantie, bedoeld in art. 92 en 93 I.S., niet bekrachtigt? Dan blijft de ordonnantie haar verbindende kracht behouden totdat zij is ingetrokken (art. 94 I.S.). Daarentegen houdt de geldingskracht van de niet-ingetrokken ordonnantie op, wanneer de niet-bekrachtiging, resp. de regeling van de hoogere macht na afkondiging in het staatsblad in werking treedt. Art. 94 I.S. zoude op het eerste gezicht een andere beantwoording kunnen doen geven. Maar de ordonnantie, hoewel niet ingetrokken, zal bij niet-bekrachtiging toch niet meer kunnen verbindend zijn, wanneer die niet-bekrachtiging resp. een regeling van hoogere orde in werking is getreden, immers een vroegere regeling van lageren rang kan niet tegelijk met een afwijkende latere uitspraak van hoogeren rang worden toegepast."

Bij dit alles wordt het bestaan van de bevoegdheidsbepaling van art. 32 verondersteld.

Ingeval van bekrachtiging wordt het besluit gelijk in rang met de bekrachtigingsregeling. Zolang die mogelijkheid bestond, behield het besluit zijn geldende kracht. Door de niet- (gegeven) bekrachtiging, verviel de mogelijkheid van bekrachtiging en vandaar ook de geldende kracht van het besluit.

Welke zijn nu de rechtsgevolgen van vervallenverklaring van het bevoegdheidsartikel zelve: met betrekking tot de niet-bekrachtigde en niet-ingetrokken besluiten ex artikel 32?

(Wordt vervolgd)

Mr. Dr. M. F. Da Costa Gomez

BEKENDMAKING

BEWARING VAN HYPOTHEKEN, KADASTER EN SCHEEPSBEWIJZEN

Vanaf dinsdag 28 januari 1958 is de Bewaring van Hypotheken, Kadaster en Scheepsbewijzen verhuisd naar het perceel Fort Amsterdam nummer 7.

Het Hoofd van de Dienst
E. Salas

Heer Bommel en de Achtgever

3083. I Oen zat in een cel van het politiebureau op de behandeling van zijn zaak te wachten — en omdat commissaris Bas het sleuteltje bezat was hij een rustige gevangene. De verhoren die men hem afnam leverden echter slechts gegrom op, zodat de politiechef een erkend geleerde had ingeschakeld om zijn verstandelijke vermogens te toetsen.

„Dit is ene dolle zaak!" mompelde de professor na een diepgaand onderzoek. „Ik kan ja niet ene gedachte in dit brein vinden. De adem van dezer proefpersoon blaast als een stormwind door de schedel..."

Hij stak peinzend zijn stetoscoopje weg en verliet de cel, enige notities in een boekje werpend.

„En?" vroeg de commissaris, die hem op de gang opwachtte.

„Niets", meldde de geleerde. „In het geheel niets. Ik heb slechts één complex in de gevangene aangetroffen, een ordercomplexje ter grootte van een erwt.

Verder is hij geheel leeg. Een gans wonderbaar geval; hij kan niet als toerekeningsvatbaar beschouwd worden."

„Hm", zei de politiebeambte teleurgesteld. „Daar was ik al bang voor.

Het schijnt, dat hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren. Zodoende".

Maar dat verandert der zaak!" riep de professor uit. „In dat geval is hij natuurlijk wél toerekeningsvatbaar. Dan is hij zelfs een duchtige kerel! Kolossaal wat het leger van zulk materiaal kan maken. Denk eens in, commissaris; de brein is geheel leeg!"

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

17.

Allen hadden het begrepen. De Virginia was als het ware een pier, waar de golven de reddingboten zouden heen voeren, zodra ze te water waren gelaten. Ja, maar als ze er waren, daar onder aan het hoge boord van de Virginia, die zelf slingerde, dook en opsprong, hoe de schipbreukelingen dan te grijpen?

„Gisternacht was ik al gereed," had Saladini geantwoord. „Gisternacht ging het om dertig, veertig zeelui; het zullen er nu achthonderd zijn...... kinderen, vrouwen, mannen, doodsbang, krachteloos, sommigen gewond."

„Als we de helft ervan maar redden!"

Vox had de diepe betekenis begrepen van al die kreten, van al dat klagen, van al die gebeden, van al die tranen, gehoord, afgeluisterd, gezien gedurende de jaren dat hij, met emigranten aan boord, de Noord Atlantische Oceaan bevaren had, met die van hun grond weggerukte landlieden, die een oceaan moesten oversteken. Ze hadden geen vertrouwen in een schip, zoals de zeeman. De zee was voor hen een soort godheid, die vaak slachtoffers eiste. Realistischer dan de zeeman en gewaarschuwd door een diepe intuïtie, wisten ze dat ze een vreselijk risico liepen.

De helft! Het ogenblik van afrekenen was gekomen. De slachtoffers waren al geteld, aan boord van de Canopus.

„We moeten alles buiten boord hangen, waaraan een schipbreukeling zich kan vastklampen — kurken zakken, ladders, einden touw, stoelen. Neem de valreepstrappen weg en wel aan beide boorden, want de zee zal die bij het wenden wegslaan. Alle hens moet gereed zijn om daarmee af te dalen. Hier heb ik alleen een roerganger nodig. Neem ook het restaurantpersoneel en zeg aan meneer Petit dat hij allen ter beschikking stelt die hij missen kan. Réval zal je helpen."

„De Ascania loopt boven de wind langs de Canopus, kapitein," had Fetcherin toen geroepen.

„Aha! De Ascania; die is er dus!"

Vox had zichzelf geluk gewenst dat hij aan „allen" de „ware positie" van het in nood verkerende schip had geseind. Hij zou nu niet langer alleen zijn. Terwijl hij de manoeuvre van de Black Star gade sloeg (zal de Engelse kapitein, zal hij niet de beslissing nemen een tros naar de Canopus over te brengen? Zal ook hij het niet wagen zijn passagiers, zijn scheepsvolk, zijn schip aan zulk een gevaar bloot te stellen?) had hij een pijnlijk gevoel gehad, wensende en niet wensende dat de Engelsman wat hij noemde, een dwaasheid zou begaan. Want de manoeuvre had kunnen slagen, er was misschien één kans op de tien dat zij zou slagen. De angst zou verdwijnen en Vox zou slechts de redder moeten zijn — levenden aan de zee moeten ontrukken. Maar men zou hem voor schurk uitmaken, men zou hem gebrek aan stoutmoedigheid verwijten, hem, Vox, de kapitein die niet gedurfd had.

Maar als de Ascania de Canopus zou aanvaren of zich liet aanvaren! Twee duizend slachtoffers zouden met één slag in zee geworpen worden en hij, Vox, alleen temidden van al die toegestoken handen!

„De Ascania gaat beneden de wind liggen en de Canopus seint, dat hij zich gereed maakt een reddingboot te strijken", had Fetcherin geroepen.

Met de Virginia bijgelegd, een weinig achter de in nood verkerende stomer, de machine langzaam draaiend, had Vox het ogenblik afgewacht waarop een bevel aan de roerganger en een naar de machinekamer hem in staat zouden stellen de reddingboot tegen zijn rechter boord op te vangen.

Door de spatregen en doordat de bewegingen der beide schepen vaak tegenovergesteld aan elkander waren, was alles eerder gegist dan gezien. „Ze hebben de sloep buitenboord gedraaid," had Réval geroepen en een poos daarna, „Ze gaan in de sloep."

Nadat hij zijn kijker nauwkeuriger had ingesteld, had Vox bijzonderheden en houdingen in de groep bewegende figuren kunnen onderscheiden, die de matrozen naar de reddingboot brachten. „Het zijn vrouwen en kinderen."

„De reddingboot wordt gestreken," had de tweede officier weer geroepen. Toen, al was het fysieke leven aan boord van de Virginia schijnbaar tot stilstand gekomen, had het diepere leven, dat van het hart en van de geest, een ongehoorde intensiteit bereikt; de gevoelens gingen door de gewone kanalen en toch met een razende snelheid, van hoop over in afgrijzen.

De sloep was begonnen te dalen, terwijl de Canopus naar links overhelde en was in het schuim van een golf gedoken, de takels hadden genoeg loos gehad opdat ze bij het slingeren naar rechts niet zou worden opgeheven. Het was bijna gedaan; men had slechts uit te hoeken en af te steken.

„Wat doen ze toch?" had iemand uitgeroepen.

Toen de Canopus zich van zijn beweging naar rechts herstelde, legde het schip zich bovenop de reddingboot, die nog steeds langs boord lag en had deze onder zijn geweldig lichaam doen verdwijnen. Toen het zich had opgericht, was er niets meer over dan een stuk van de boeg van de sloep, bevestigd aan een takel en wrakstukken in het water. De notedop, waarin enige tientallen vrouwen met hun kinderen een toevlucht hadden gezocht om te worden gered was versplinterd.

Opeens had Vox, die tussen de wrakstukken die door de draaikolken werden verspreid, een gelaat en bewegende armen had opgemerkt, de machinetelegraaf op vooruit gezet.

„Saladini, pik hem op!"

Hij was handig en gelukkig genoeg geweest zijn grote Virginia precies op de rug van de geweldige roller te laten glijden die de afschuwelijke boeket vermorzelde lichamen meevoerde met in het midden der vormeloze rompen en gapende schedels het levende gelaat van een levend wezen.

(Wordt vervolgd)

CURACAO

Met mes gestoken

Willemstad. — Vannacht om 01.25 uur werd de patrouille gedirigeerd naar de Breedestraat (O) ter hoogte van de Landsloterij, waar een man was gestoken. Bij aankomst van de patrouille bleek, dat de politie van Brionplein de man reeds naar het hospitaal had overgebracht. In de Surinamesteeg werden een hoed, enige sleutels en wat klein geld van het slachtoffer gevonden. Deze goederen zijn naar de recherche gebracht, die de zaak in onderzoek heeft.

Zeeman viel in ruim

Willemstad. — Gistermiddag om 15.10 uur werd gemeld, dat aan boord van het Engelse vrachtschip „Aldersney" een bedrijfsongeval had plaats gevonden, waarbij een bemanningslid tijdens het openmaken van een luik op het dek, uitgleed, en in het ruim viel. Het slachtoffer werd in zorgwekkende toestand naar het ziekenhuis getransporteerd.

Aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeersafdeling behandelde gisteren 3 lichte aanrijdingen, waarvan de schade varieerde van ƒ 15,— tot ƒ 750,—.

Politie Journaal

Willemstad. — De Politie verleende gisteren 19 maal assistentie en deelde 10 p.v.'s uit.

Voor West-End, Cinelandia en Roxy, zie advertentie elders in dit blad.

Caribe

Zaterdag 8 febr. om 6.30 uur „Francis en West Point" om 8 uur n.m. „Te unguarded moment".

Zondag 9 febr. om 6. uur n.m. „Tarzan the Apeman" om 8 uur n.m. „Gun Glory"

C.P.N. Wachtdienst

Gedurende dit week end is de heer v. d. Hooff belast met de wacht op de Pletterij.

Begrafenisverloven.

Gedurende dit weekend is mevrouw D. Kemp Oerlaweg 7, belast met de afgifte van begrafenisverloven.

Wachtdienst Botica's

Gedurende dit week-end is Botica Caribe, belast met de wacht voor de Punda zijde en Botica Del Pueblo is belast met de wacht aan de Otrabanda zijde.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Gedurende dit weekend zijn de volgende benzine stations geopend:

Cardoze — Luna Park
Galmeyer — Cerito
Craz — De Ruyterkade
Elsevier — Gasparito
Isa Stoppelweg
Ellis & Dania — P. Euwensweg
Rosa — Hato.

Tentoonstelling Tienjarenplan

Hedenavond zal de tentoonstelling tienjarenplan, in Club J.P.F., worden geopend.

C.P.N. Wisselschild.

Gedurende dit weekend zullen de volgende wedstrijden in het kader van het C.P.N. tournooi worden gespeeld.

Zaterdag 8 februari.
Don Bosco I — M.S.V. III
terrein M.S.V.
Willemstad II M.S.V. II
terrein Willemstad
Zondag 9 Februari.
C.P.N. II — Willemstad. II
terrein C.P.N.
V. Speyk I — Asiento II
terrein Rust en Burgh.

Wit Gele Kruis

Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

Gouv-Geneeskundigen:

In het Stadsdistrict:
Dr. M. R. W. B. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. 11395.
In het 2de district:
Dr. P. E. Nassy, Kl. Kwartier 196, tel: 35046.
In het 3de district:
Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto. tel: 24200

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

elegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel. 2307
Van 18.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209—2307
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
A. de Jong tel: 2026

Geneeskundige Dienst
Dr. Gomperts, tel: 2497
b.g.g.

Weekendwacht Suffisant:
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer Muzen kunnen worden opgebeld onder no: 3085
B. g. g. nad. inl tel 2100

C.S.M.

Rederij.
(Zat) W. Punt tel: 2580
(Zond) W. R. Engelsman tel 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 18.30 tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 W Punt tel: 2580
Van 8.00 — 8.00 W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 17.30 tel: 2276/2098 A. de Kater
Van 17.30 — 7.30 P. Roest tel: 3146

Theater Asiento:
(Zat.) „The Private war of major Benson"
(Zond.) „Nightmare"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

De verkiezingen in POLEN

Warschau. — In Polen zijn verkiezingen voor plaatselijke raden gehouden, waarbij 18.000.000 kiezers in de gelgenheid waren hun stem uit te brengen op een 300.000 kandidaten voor 205.101 zetels in plaatselijke raden in provincies, distrikten, steden en dorpen.

Er was overal maar één lijst van kandidaten. De kiezers konden echter, anders dan bij de in 1954 gehouden verkiezingen, de namen van kandidaten doorhalen.

Het was mogelijk in stemhokjes te stemmen, doch. hiervan werd, althans in Warschau, slechts spaarzaam gebruik gemaakt. De meeste Warschause kiezers wierpen de lijst met kandidatennamen zonder meer in de stembus. In dorpen in de provincie Warschau maakten de kiezers echter veelvuldiger gebruik van hun recht, om namen door te halen.

Illegale communistische groepen in BEIEREN ontdekt

Nuerenberg. — De Westduitse politie heeft kortgeleden illegale communistische groepen in Beieren ontdekt, zo hebben justitiële kringen in Nuernberg meegedeeld.

Sedert 1956 is de communistische partij in West-Duitsland vogelvrij verklaard.

Er zijn in Beieren tientallen arrestaties verricht, terwijl voor vele anderen nog ondervragingen gaande zijn.

De nationaliteit van de heer Bronswinkel

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Geachte Redaktie. Is het waar, dat de heer Bronswinkel van de Liberale Partij te Aruba, geen Nederlands onderdaan is?

Zo neen, hoe kan dan genoemde heer zich met de politiek van de Nederlandse Antillen bemoeien, daar hij dan als vreemdeling wordt beschouwd, en derhalve niet gerechtigd is zich met de politiek van de Nederlandse Antillen te bemoeien?

Lezer

(De heer Bronswinkel, vroeger propagandist van de P.P.A., en thans oprichter van de zg. „Liberale Partij", werd in Venezuela uit een Antilliaanse moeder geboren. Hij werd als klein kind op Scherpenheuvel geplaatst, waar Frater Radulphus zijn voogd werd. Er is een zg. „akte van bekendheid" en de heer Bronswinkel is er van overtuigd, dat hij Nederlander is. Hij wacht thans af of hij op de kiezerslijst zal worden geplaatst. Indien dat niet het geval is, zal hij bij de rechter een verzoek indienen om zijn naam op deze lijst te doen plaatsen. — Red.)

Teleurgestelde kinderen

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie)

Vergun mij enkele regels in uw veelgelezen krant.

Maandenlang hebben onze kinderen zich verheugd op dit grote gebeuren, hun prinses komt hen bezoeken. Kunt u zich dan voorstellen wat het voor onze kinderen betekent, wanneer ze moeten vernemen, dat hun school (grotendeels kleurlingen) vertegenwoordigd zal worden door enkel de kinderen van Julianadorp, dus alleen de kinderen uit Hollandse ouders?

Ja lezers, dit is tegen de kinderen op school gezegd en ze hebben het goed begrepen ook. Mijns inziens wordt hier bij de toekomstige burgers de Koninkrijksgedachte in de kiem gedood. Of zijn degenen, die hiervoor verantwoordelijk zijn, nog niet doordrongen van het feit, dat onze prinses bezig is de banden tussen het Koninkrijk te verstevigen en in de eerste plaats kennis wenst te maken met onze haar nog onbekende jeugd?

Als alle scholen hetzelfde deden, dan zou de prinses een gevoel krijgen alsof zij uit Holland naar Holland gevlogen was.

Gelukkig zullen er niet veel scholen zijn, die deze methode hebben gevolgd en ik spreek de hoop uit, dat in de toekomst ook de school waarop mijn kinderen hun onderwijs genieten, deze zullen laten varen.

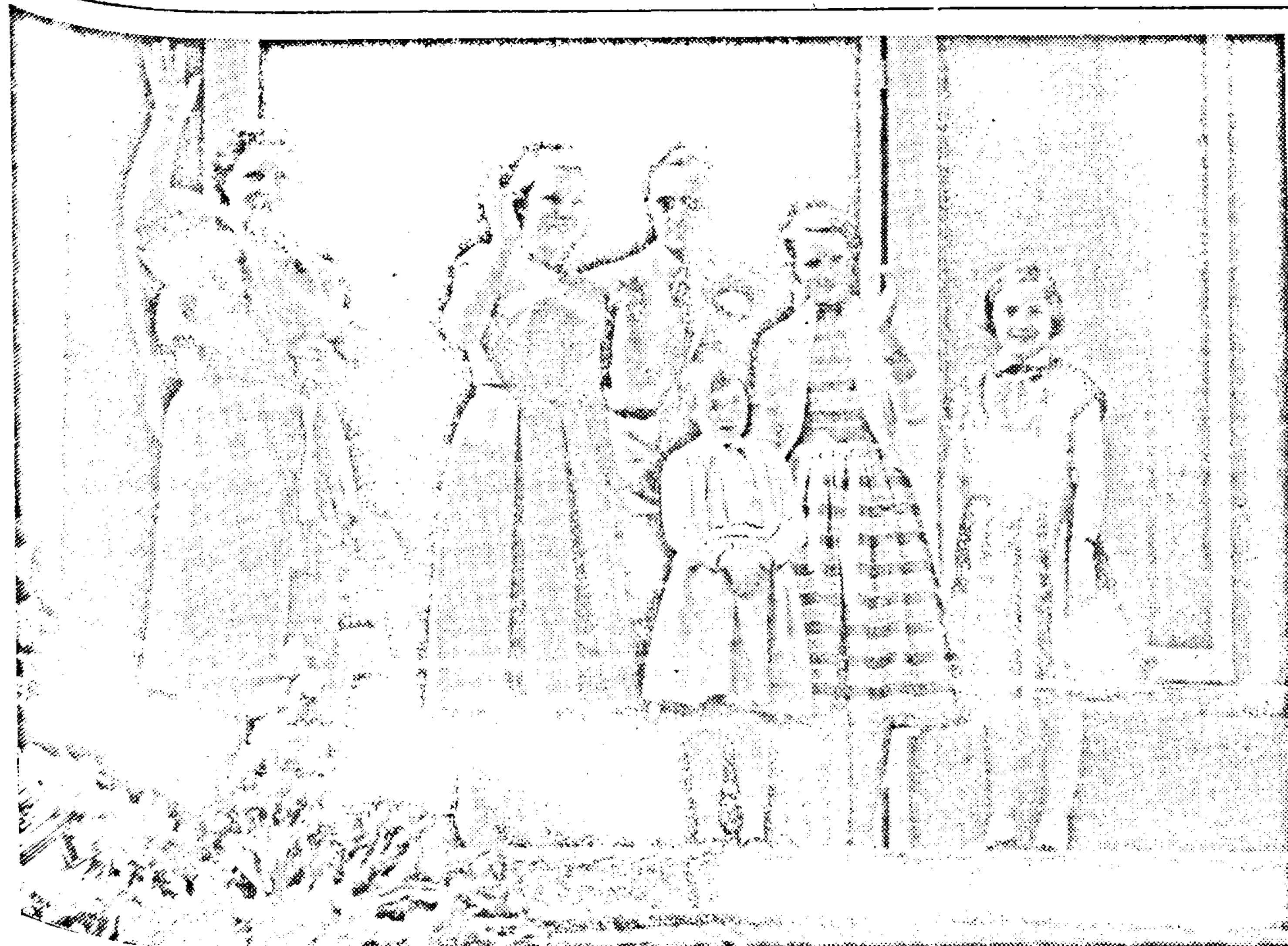
U dankend, M. de R., voor de verleende medewerking,

Noodlot achterhaalt Engelse elftal . . .

(Vervolg van pag. 6)

lijke rug van overgehouden."

De stad van herkomst van de verongelukte spelers was in rouw. Uit de stad, die de vlag halfstok had hangen, vertrok in de morgen een speciaal BEA-vliegtuig met familieleden van de passagiers van de „Elizabethan" naar Muenchen. Met hetzelfde vliegtuig zouden de lichamen van de doden naar Engeland worden vervoerd: De wedstrijd, die de club vandaag voor de Engelse League zou moeten spelen tegen een van de voornaamste rivalen, de „Wolverhampton Wanderers", is afgelast. De andere league-wedstrijden zullen voortgang vinden, doch voor elke wedstrijd zal er een korte herdenkingsstilte in acht worden genomen. De spelers zullen, over het gehele land, zwarte armbanden dragen.

BONBINI NA ARUBA PRINSES BEATRIX

Hymno di Aruba

Aruba patria aprecia nos cuna venera
Chikit' i simpel Bo por ta pero si respeta.
Oh, Aruba, dushi tera. Nos baranca tan stima
Nos amor pa Bo t'asina grandi
Cu 'n tin nada pa kibré.

Bo playanan tant' admira cu palmas tur dorna
Bo escudo y bandera ta orgullo di nos tur.
Oh Aruba, dushi tera. Nos baranca tan stima
Nos amor pa Bo t'asina grandi.
Cu 'n tin nada pa kibré.

woorden en muziek
PADU LAMPE en
RUFO WEVER

POTPOURRI

Tur mainta bon tempran
Corri rond den ceroenan
Esta bo pa pulmon
Alma y curazon
Piki jerba busca flor
Bini cas cu bon color
Esta bon pa pulmon
Alma y curazon.

Tur mainta muchanan
Tende tur e paranan
Form' un koor na honor
Di nos Criador

Cana, marcha bon tambe
Nos kier canta companjé
Esta bon pa pulmon
Alma y curazon

Tur mainta muchanan
Abri bon bo wowonan
Cuantu cos nos bon Dios
A cria pa nos
Plata i oro rond lamar
Perla riba flor plama
Esta bon pa pulmon
Alma y curazon.

K.V.P. protesteert fel...

(Vervolg van pag. 1)

le omstandigheden, **de rechten van allen die van deze gemeenschap deel uitmaken**, te eerbiedigen.

Een ieder die, zij het geleid door valse leiders, of bewust geleid door behoudzucht of zucht naar gewin, daden stelt die de verstandhouding tussen de burgrs van ons land bederft, verdient ongetwijfeld de afkeuring van hen die goed willen. Dit mag echter nimmer ontaarden in een pro of contra europese Nederlander, Surinamer of Antilliaan in het algemeen, of in een generaliserende pro of contra de vele verschillende nationaliteiten (met hun goede en kwade eigenschappen) die hier in onze Antillen woonachtig zijn.

Het is dan ook ten sterkste af te keuren dat zekere politici het er op aanleggen om een sfeer van onzekerheid, onbehagen en wantrouwen te scheppen, daar waar alleen verdraagzaamheid en samenwerking een gelukkige toekomst kunnen waarborgen.

U begrijpt wat ik bedoel, mijnheer de Voorzitter, wanneer U in bladen uitgegeven door groeperingen die de huidige regering steunen, regelmatig wijsheden en verdraaiing van feiten in de geest van de volgende aanhaling kunt vinden: .....„Men durft zomaar te praten van rechtszekerheid als de regering een hollandse journalist wil uitzetten, die het al te bont heeft gemaakt, en van wie iedereen erkent dat hij het al te bont heeft gemaakt. En om die uitzetting te voorkomen wil men graag het Statuut en de Staatsregeling op zij zetten. Rechtszekerheid? Laat ons niet lachen. Vraag maar eens op Aruba wat rechtszekerheid is. Vraag het maar eens aan Croes. Men verwart blijkbaar de zekerheid van geweld met de zekerheid van recht".... Aldus een blad dat de huidige regering steunt.

Mijnheer de Voorzitter, zou een regering die het niet eens zou zijn met hetgeen bijvoorbeeld door de „La Prensa" onder redactie van de heer A. Jonckheer geschreven wordt, het recht hebben om de redacteur van dat blad **zonder vorm van proces te straffen?**

Neen, mijnheer de Voorzitter!

Is het dan wel goed te keuren dat de hoofdredacteur van de „Beurs- en Nieuwsberichten", die dingen zou geschreven hebben waarmee de huidige regering zich niet verenigen kan, **zonder vorm van proces wordt gestraft**, in casu het land uitgezet?

Neen, mijnheer de Voorzitter! Immers, het is niet toelaatbaar dat in een land dat zichzelf respecteert, de ene burger genoegen moet nemen met minder zekerheid ten aanzien van zijn rechten als burger dan waar zijn medeburger op rekenen kan.

Mocht men soms menen, zich de handen te kunnen wassen, louter door spitsvondig te gaan beweren dat het land uitgezet worden voor iemand die hier gedurende 17 jaren woonachtig is geweest geen straf is, dan gaan wij ons afvragen wat de minister-president dan wel gemeend of bedoeld heeft toen hij ter gelegenheid van de viering van statuutdag 1957 onder meer zei: ...„En het is juist deze in onze volkeren levende overtuiging die gestalte geeft aan datgene wat wij allen menen te moeten nastreven: **te zijn volkeren van één Koninkrijk**, die, hoe verschillend van aard en mentaliteit, zich in dat Koninkrijk vrijwillig hebben verbonden"....

Overigens willen wij hier refereren aan hetgeen onze partijgenoot in de Staten, de heer Debrot, in verband met een motie onlangs ingediend door iemand die men in parlementaire kringen en ook daarbuiten wel eens een onbekookt statenlid heeft genoemd. o.a. gezegd heeft:

....„Is het verenigbaar met de woorden, door vele autoriteiten onlangs bij ons autonomie-monument uitgesproken over lotsverbondenheid van Nederlanders, dat Nederlanders die niet in de Antillen geboren zijn bij enkel politiek besluit kunnen worden uitgezet? Als men dit verenigbaar acht, wie is dan nog veilig?

Antwoordt niet: „Degenen, die zich in de Antillen goed gedragen" want, gelet op de strekking van deze motie, gelet op vele uitspraken buiten deze zaal, nu en in het verleden, hangt de beoordeling van het goed of het slecht zijn, bij velen af van de subjectieve politieke instellingen van de toevallige machthebbers, wie deze ook, of welke mensen deze ook zullen zijn. Daarin schuilt het gevaar. Want was iemand goed onder regering X, dan loopt hij gevaar onder regering Y slecht genoemd te worden, al is zijn gedrag steeds hetzelfde."

Mijnheer de Voorzitter, ik kan mij niet voorstellen dat er iemand is die het hiermee niet eens kan zijn.

Intussen, mijnheer de Voorzitter, is het even interessant als treurig personen die de huidige regering steunen en van wie verwacht kan worden dat zij wel beter weten, te horen verkondigen, dat het zonder vorm van proces uit het land zetten van een Nederlander, een rijksgenoot, een journalist, iets is dat volkomen op zichzelf staat.

Het zijn dezelfde heren die bij ernstige en minder ernstige gelegenheden graag spreken over de enige pijler waarop de economie van de Antillen steunt of die ene kurk waarop onze welvaart drijft, of over de grote noodzaak om de zogenaamde „economische bases van onze eilanden te verbreden".

Hebben deze heren soms een bijzondere reden om te veronderstellen dat buitenlandse ondernemers die onze welvaart moeten komen verzekeren of vergroten, geen bezwaar hebben tegen de mogelijkheid dat zij na, laten wij zeggen, 17 jaren hier gewerkt te hebben, **zonder vorm van proces** het land uit worden gezet?

Sommigen beweren dat de Antillen naast de „olie" slechts op het toerisme kunnen rekenen als een bron van matige welvaart.

In dit verband vragen wij ons af, of de bestuurders, van wie toch verondersteld dient te kunnen worden dat zij het welzijn van de Antillen willen nastreven, nooit gehoord hebben van een land, niet zo ver van huis, waar niet zo lang geleden de toeristen bij duizenden weg trokken om reden van onzekerheid en politieke onrust in dat land.

Hebben deze heren soms niet gedacht aan de goede naam van de Nederlandse Antillen, die door hun toedoen, door machtige persorganisaties door het slijk zal worden gehaald omdat men de grondrechten van de mens, in het bijzonder de persvrijheid, heeft durven aantasten door een journalist **zonder vorm van proces** het land uit te zetten?

Mijnheer de Voorzitter, in het belang van ons land en namens allen die waardige burgers van deze gemeenschap willen zijn, protesteert de K.V.P. op de meest felle wijze tegen de gesignaleerde gang van zaken, waarbij in de Nederlandse Antillen onzekerheid wordt geschapen, de goede verhoudingen tussen Antillianen en andere Rijksgenoten worden verstoord en grondrechten worden geschonden.

Mijnheer de Voorzitter, om aan dit protest meer kracht bij te zetten, is de zojuist ingediende motie, mede door mij, namens de K.V.P., ondertekend. Ik dank U".

Slaapvermindering door machine mogelijk?

Londen. — Russische geleerden werken aan een elektrische slaapmachine, die de hoeveelheid slaap, waaraan een mens behoefte heeft tot twee uur per dag zal kunnen verminderen, aldus een bericht van Radio-Moskou.

De machine werkt met ultra korte golven, waarvan de frequentie overeenstemt met de moleculaire werking, die de vermoeidheidsstof-pszf, overdag gevormd in het menselijk lichaam, afbreekt. Tengevolge van de gelijke frequentie vernietigt de machine de giffen, aldus de Russische zender.

Noodlot achterhaalt Engels voetbalelftal

Meeste overlevenden zaten in voorkant van het toestel

Bericht bracht grote verslagenheid in ENGELAND teweeg

Munchen. — Het noodlot heeft het elftal van Manchester United, kampioen van Engeland en bekerfinalist in 1957 achterhaald, toen het uit Belgrado terugkeerde naar Groot Britannië, na door een 3—3 gelijkspel tegen de Zuidslavische kampioen „Rode Ster", tot de demi-finale van de Europese voetbalbeker te zijn doorgedrongen. De „Busby Babes", die deze bijnaam droegen als de jeugdige pupillen van directeur Busby, reisden met de „Lord Burghley" van de „British European Airways".

Er werd een tussenlanding gemaakt in West-Duitsland. De eerste start van het vliegtuig mislukte. De passagiers verlieten het toestel en boordwerktuigkundigen onderzochten het vliegtuig. Daarop volgde de tweede en noodlottige verlopende opstijgpoging. De Elizabethan vertoor vrijwel direkt na de start hoogte, vloog rakelings over een groep bomen aan het eind van de opstijgbaan en raakte daarna met een vleugel een huis van twee verdiepingen. Bij het neerkomen brak de staart van het toestel, terwijl het overige gedeelte van de romp in brand vloog. Terwijl gewonde passagiers zich moeizaam uit de wrakstukken bevrijdden, schoten Duitse politieauto's en brandweerbrigades toe.

Volgens de British European Airways zijn 21 van de 44 inzittenden om het leven gekomen. De 23 andere inzittenden zijn min of meer ernstig gewond. Onder de doden bevinden zich zeven van de zeventien spelers van Manchester United.

Hun oefenmeester en de secretaris van deze befaamde Engelse voetbalclub, de direkteur Matt Busby, bevindt zich onder de overlevenden. Voorts zijn zeven Engelse sportjournalisten om het leven gekomen. De bekendste van hen is Frank Swift, oud-speler van het Engelse elftal en een der kundigste doelverdedigers, waarover Engeland heeft beschikt.

Twee uur na het ongeluk begon het te sneeuwen, waardoor het wrak van het toestel spoedig met een dikke sneeuwlaag was overdekt. De redders moesten, al wadend door smeltende sneeuw en modder, hun werk verrichten.

Slechts een lid van de uit vijf koppen bestaande bemanning, een steward, is om het leven gekomen. Tussen de wrakstukken van het toestel lagen koperen koffiekoppen en bekers, geschenken van de Zuidslavische voetballers voor hun Britse collega's.

De algemeen direkteur van de British European Airways verklaarde voor zijn vertrek uit Londen naar Munchen: „Er moet iets aan beide motoren van het toestel hebben gehaperd, daar de „Elizabethan" gemakkelijk op één motor kan blijven. Manchester United had de levens van zijn spelers voor 2.226.000 gulden verzekerd.

In Engeland, in het bijzonder in de Britse voetbalwereld, heeft het bericht een diepe verslagenheid teweeg gebracht. Op het vliegveld van Manchester, waar in de namiddag vele familieleden en vrienden van de Manchesterspelers bijeen waren gekomen om de ploeg af te halen, speelden zich hartverscheurende tonelen af toen het nieuws bekend werd gemaakt. Vaders, moeders, vrouwen en kinderen huilden toen een beambte van de B.E.A. zich van zijn moeilijke opdracht kweet om de wachtenden onder alle reserves op de hoogte van het gebeurde te brengen.

Velen weigerden naar huis te gaan in de door de luchtvaartmaatschappij beschikbaar gestelde auto's. Namens Koningin Elisabeth zond de minister van vervoerszaken en burgerlijke luchtvaart telegrammen aan de nabestaanden.

De president van „Torino", de Turijnse club, die negen jaar geleden het gehele eerste elftal bij een dergelijke ramp verloor, Mario Rubatio, zeide donderdagavond: „Niemand beter dan wij kunnen voelen wat dit alles voor Manchester en de Engelse sportwereld betekent. Het is onvergelijkelijk bij het verdriet van de nabestaanden, doch ook het verliezen van een elftal is een tragedie, die nooit eindigt."

Gistermorgen werden er bulletins uitgegeven over de toestand van de ernstig gewonden.

Velen van dezen verkeren nog in levensgevaarlijke toestand met gecompliceerde frakturen.

De inrichting van de cabine was zodanig, dat het merendeel van de passagiers met de rug naar de vliegrichting zat. De voorkant van het toestel bleef na het neerstorten nagenoeg intakt. De meeste overlevenden van het ongeluk zaten dan ook in het voorste stuk.

Twee van de geredde spelers van „Manchester United", de keeper Harry Gregg en Bill Foulkes, vertelden hoe zij het brandende toestel konden verlaten, nadat iemand van de bemanning „Maak dat je wegkomt", had geroepen.

Gregg verteld: „Ik dacht dat dit mijn einde was. Wat er precies gebeurde, weet ik niet meer in détails. Mijn veiligheidsgordel was gebroken en ik voelde mij naar alle kanten toegeslingerd. Ik stiet een hoop gebroken metaal van mij af en kroop door een gat in het omhulsel naar buiten. Toen ik buiten was, hoorde ik nog iemand roepen: „Maak dat je wegkomt, het vliegtuig gaat ontploffen!"

Ik had het gevoel alsof ik dit allemaal droomde. Ik geloof, dat ik erg veel geluk heb gehad. Ik heb er alleen een bloedneus en een pijp...

(Vervolg naar pag. 5)